

24. juni 1889 Kl. 6 Morgen brød vi op, og Kl. 9,15 så vi Congoflaget vaje fra en høj stang. En 2 time efter marcherede vi ind i Léopoldville, hvor vi blev godt modtaget af chefen, Monsier Van den Bogarden. Jeg fik her at vide, at jeg var udset til fører af den nye Dampers »Ville de Gand«. I tiden førend jeg kom ud at sejle på Floden, tilbragte jeg tiden med at tegne kort, gå på flodheste - og krokodille jagt og engang imellem foretog jeg en udflugt til Kinchasa. Der var jo meget at se og gøre sig bekendt med, og jeg befandt mig meget vel under mit ophold der.

15. oktober: Modtog post fra hjemmet, der var ikke så få breve. Den lange rejse herop har været meget interessant, da jeg på turen var inde mange steder, hvor ellers ingen dampere kommer. Jeg har på en måde også draget nytte af den lange tur, da jeg har lært ikke så lidt af de indfødtes Sprog. Tillige har jeg også fået større kendskab til floden, som er temmelig vanskelig, da den er opfyldt af en mængde store og små øer og at sejladsen er umulig mellem mange af dem. Min Besætning på »Ville de Gand« er alle Bangalaer, et folk der omtrent dominerer hele den øvre part af Øvre Congo. Det er menneskeædere de samme folk, dog ikke så åbenlyst siden den hvide mand er kommen herud, og der er streng straf for den slags æderi. Dog ikke for lang tid siden døde en Zanzibarit soldat og blev begravet samme dag, men dagen efter var han gravet op og spist....

17. oktober: Guvernøren er heroppe på besøg, han opholder sig for tiden i Basoko. Jeg bestiller ikke noget i denne tid, da vor chef er fulgt med guvernøren og dampere får sin kahyt forbedret. Men her er en del ting at studere på i denne part af Congo, så tiden går ganske godt. Jeg har fået en ganske hyggelig bolig i land samt en sort boy til, foruden den jeg har.

1. november: Jeg har modtaget ordre om at sejle til Ækvator stationen med Løjtnant Lippens. Han skal derved angående en sag med en franskmand ved navn Boulanger, der har brændt en ca. 90 Hytter af for de indfødte og det uden nogen som helst Grund. Boulanger er allerede arresteret, men der er dog en del at undersøge endnu. Vor nye Chef, Mr. E. Baert, er nu kommen hertil i kano fra Jambinga. Han lader til at være et herligt menneske, har rejst meget i Afrika og taler de indfødtes sprog meget godt. Når jeg kommer tilbage fra Ækvator stationen, skal jeg op ad Lulanga floden, en 5 Dages sejlads med Mr. Baert og Mr. Bodson og en underofficer. Det er angående slavehandelen, vi skal have en del soldater med, så der bliver nok spektakler deroppe. Taget er meget utæt på dampere og det volder mig en del Besvær med at få det tætnet. Jeg sendte brev til hjemmet herfra.

7. november: Havde krig med de indfødte i Vangata. Høvdingen »Mojela« ville ikke give tabt, men holdt os i ånde i 4 Dage. Vi brændte hele hans by af og der faldt mange af hans Folk.

16. november: Havde Krig i Ruiki River med de indfødte. Næste dag blev der sluttet fred og den 18. november sejlede jeg med en del slaver eller fanger tilbage til Bangala, hvortil vi ankom den 23 november. Den 26. november sejlede jeg med kommandant Baert til Mobeka og Mongala Floden, kom tilbage til Bangala den 1. december. Dampere »Ville de Bruxelles« lå her med guvernøren ombord, som var på tilbage rejsen til Boma.

30. december: Forlod Jambinga Kl. 7 om morgenen og sejlede op ad Itimbiri. Allerede i munden af floden mødte vi en kano med indfødte, der fortalte os, at højere oppe var der en by, hvis indbyggere ikke ville lade os passere og hvis vi prøvede derpå, ville de slå os. Vi fortsatte ganske roligt og da vi et par timer senere sejlede op langs landsbyen, truede de indfødte med deres spyd og kastede flere spyd efter os. Vi sejlede da op og ned efter et par gange, hvorpå vi pludselig løb ind. Idet vi løb ind, blev vi modtaget af en regn af pile og spyd. Ingen blev ramt. Vore Bangalaer styrtede sig alle i land og der opstod et sandt myrderi. Mange blev dræbte. Efter et par timers forløb var de alle flygtet, og da kl. var 16,00 forlod vi landsbyen, hvis navn er Jombo. Efter en halv times sejlads, lå vi til ved skoven og agter at sove her i nat. Vi har landsbyen i sigte endnu og kan høre krigstrommerne og de indfødtes hyl.

Kilde: Bert Blom: Navigatør i Mørkets Hjerte, Årbog 1999, Handels- og Søfartsmuseet på Kronborg.